

Моралът отвъд науката

Философски случай за отвъднаучната природа на морала.

Отпечатано на 16 декември 2024 г.

Дебат за ГМО
Критичен поглед върху евгениката

Съдържание (ТОС)

1. 🧭 Отвъд науката

🧑‍🚀 Астронавти: „екстремно трансцендентално преживяване на взаимосвързана еуфория“

2. Природата на морала

🎓 Albert Einstein

🎓 Философът William James за природата на доброто и истината

3. Заключение

Нравственост

В продължение на десетилетия астронавтите, завръщащи се от космически мисии, посвещават живота си на обучение на човечеството за преживяване, което надхвърля думите – дълбоко чувство за „планетарно осъзнаване“, което предполага, че самата Земя може да е съзнателна и жива. Това откровение предизвиква нашето разбиране за 🌐 морал и нашето място в ✨ космоса.

Астронавтите постоянно съобщават за екстремно трансцендентално преживяване на „взаимосвързана еуфория“, когато гледат Земята от космоса. Това преживяване далеч надхвърля обикновената визуална оценка, засягайки нещо фундаментално за естеството на съществуването и нашите морални задължения.

Първо трябва да разберем защо все още не знаем за това дълбоко преживяване, въпреки десетилетия доклади на астронавти.

Широко известен в космическата общност като Обзорен ефект, той е малко известен от широката общественост и зле разбран дори от много защитници на космоса. Фрази като „странно съновидение“, „реалността беше като халюцинация“ и чувството, че са се „върнали от бъдетето“, се появяват отново и отново. И накрая, много астронавти подчертаха, че космическите изображения не се доближават до прякото преживяване и дори могат да ни създадат погрешно впечатление за истинската природа на Земята и космоса. „На практика е невъзможно да се опише... Можете да заведете хората да видят [на IMAX] Мечтата е жива, но колкото и грандиозно да е, не е същото като да сте там.“ – Астронавт и сенатор Джейк Гарн.

(2022) Случаят за планетарно осъзнаване

Източник: overview-effect.earth

(2022) Институтът за преглед

Има повече за бледосинята точка, отколкото знаем.

Източник: overviewinstitute.org

Докато психолозите се опитват да обяснят това явление като „**ефекта на прегледа**“, този термин не успява да улови трансформиращата сила на преживяването. Дълбоката морална промяна в перспективата, докладвана от астронавтите, предполага по-дълбока реалност, която настоящите научни парадигми трудно могат да обяснят.

При завръщането си на Земята тези космически пътешественици претърпяват морална метаморфоза. Те стават страстни защитници на:

- ▶ 🌍 Глобален мир
- ▶ Опазване на околната среда в планетарен мащаб
- ▶ Фундаментална промяна в човешките ценности и философия

Тази морална трансформация не е просто промяна в перспективата, а радикално пренареждане на целта и значението . Астронавтите постоянно съобщават за принуда да работят за по-доброто на човечеството и планетата като цяло.

Астронавтът Никол Стот, която прекара време на Международната космическа станция, посочи космоса като „модел за мир на Земята“ .

„Когато видите планетата по начина, по който [ние] я видяхме, това наистина променя гледната ви точка.“ – Астронавт Санди Магнус

„Жалкото е, че досега гледната точка е била изключителна собственост на шепата тестови пилоти, а не на световните лидери, които се нуждаят от тази нова перспектива, или на поетите, които биха могли да им я предадат.“ – Майкъл Колинс, Аполо 11

„Не трябва да има войни и всички трудности, които имаме. Това е много често срещано чувство сред хората, които са летели в космоса...“ – астронавт и сенатор Джейк Гарн

„Излизането извън Земята и виждането ѝ от различна гледна точка те има пряко въздействие върху философията и ценностните системи.“ – Астронавт Едгар Мичъл, Аполо 14

„Нитко не ме беше подготвило за [това]... Нямах думите, които да съответстват на сцената. Един резултат беше, че станах много по-философски настроен...“ – Юджийн Сърнан – САЩ – „Последният човек на Луната“

(2020) Създаване на посланици на планетата Земя: Обзорният ефект

Източник: philpapers.org (книга по философия)

За да разберем последиците от опита на астронавтите и защо той води до морална трансформация, трябва да се задълбочим във фундаменталната природа на самия морал.

Природата на морала

Моралът може да бъде обслужван само чрез разбирането, че светът е **фундаментално ? съмнителен**, за разлика от детерминирания. Следователно вярата в 🦋 свободната воля е наложителна за морала, както е илюстрирано от **Albert Einstein**:

„Принуден съм да действам така, сякаш свободната воля съществува, защото ако искам да живея в цивилизовано и морално общество, трябва да действам отговорно.“

Това разбиране на морала като вкоренено в фундаментална несигурност е в рязък контраст с догматичната сигурност, търсена от **сциентизма**. Както е разгледано задълбочено в статията 🧬 **за евгениката**, опитът да се издигне научното познание над всички други форми на разбиране, включително морални и философски съображения, води до опасни идеологии и практики.

(2018) Неморални постижения: Науката е извън контрол?

За много учени моралните възражения срещу тяхната работа не са валидни: науката по дефиниция е морално неутрална, така че всяка морална преценка за нея просто отразява научната неграмотност.

Източник: [New Scientist](#)

Движението за еманципация на науката, в стремежа си към автономия от философията и 🧭 морала, парадоксално изисква вид философска „сигурност“ в своите фундаментални допускания. Тази сигурност се осигурява от догматичната вяра в **униформизма** – идеята, че научните факти са валидни **без философия**, независимо от ума и ∞ времето. Това вярване обаче не може да издържи на философски преглед.

Както проникателно отбелязва американският философ **William James**:

[Научно] Истината е един вид **добро**, а не, както обикновено се предполага, категория, отделна от доброто и съгласувана с него.

Истината е името на всичко, което се доказва като добро по пътя на вярата, и също добро, по определени причини, които могат да бъдат присвоени.

Прозрението на Джеймс разкрива заблудата в основата на опита на сциентизма да отдели научната истина от моралното добро.

Етикетването на критиците на ГМО като „антинаучни“ и сравними с „ руските тролове“ за „сеене, на съмнение“ относно науката“, както е описано в нашата статия за „**Антинаука**: Модерна инквизиция“, илюстрира как това отделяне на науката от морала се проявява на практика. Подобна реторика

разкрива фундаментална склонност към освобождаване на науката от морални ограничения, разглеждайки ,съмнението‘ като сериозна заплаха за илюзорната емпирична сигурност, търсена от догматичния сциентизъм.

(2024) „„Антинаука“ : Анатомията на една съвременна инквизиция“

Изследвайте произхода и последиците от ,антинаучния‘ разказ в дебатите за ГМО.

Разкрийте как тази реторика, приравняваща скептицизма с ,войната срещу науката‘ , произтича от сциентизма и вековните усилия за еманципиране на науката от философията.

Източник: GMODebate.org

Това подчертава важността на истинския морал: разбирането, че светът е фундаментално съмнителен, че всичко може да бъде поставено под въпрос, включително науката, и че това поставяне под въпрос е пътят към морален свят.

Моралът не е набор от фиксирани правила или емпирични факти, а непрекъснато интелектуално преследване на доброто . Това е, както твърди френският философ **Emmanuel Lévinas**, „първата философия“ – основният философски въпрос, върху който се основават всички други запитвания: „какво е добро?“

На практика това означава, че моралът може само да бъде **пренебрегнат** и по принцип никога не е възможно да се знае предварително какво е морал. Моралът винаги включва въпроса „какво е добро?“ във всяка дадена ситуация.

Гръцкият философ **Аристотел** смята, че състояние на философско съзерцание, което той нарече *eudaimonia* , е най-голямата добродетел или най-висшето човешко благо. Това е вечен стремеж да се служи на живота: преследването на доброто , от което произтича ценността – емпиричният свят.

Това е моралът: интелектуален стремеж към добро .

Заклучение

Това, което астронавтите изпитват в космоса, е „моралът в сила в голям мащаб“ или моментното „означаване“ от името на *априорно* значение, което е интелектуално преследване на доброто в планетарен мащаб.

Това обяснява, че след като са изпитали планетарно съзнание, астронавтите са склонни да поддържат по-силна философска убеденост в идеята за добро и възнамеряват да действат съответно, като например посветят живота си на застъпничество за 🌍 световен мир .

„Нещо се случва с вас там,“ каза астронавтът от Аполо 14 Едгар Мичъл. „Вие развивате моментално глобално съзнание, ориентация към хората, силно недоволство от състоянието на света и принуда да направите нещо по въпроса.“

Астронавтът Джийн Сърнан: „Беше твърде красиво, за да се случи случайно.“

„Причиняваме потенциално необратимо въздействие върху Земята, така че се надяваме, че това ще събуди хората, за да разберат, че има повече неща, които можем да направим, за да спасим планетата, да защитим околната среда и да живеем в повече хармония.“

(2022) Случаят за планетарно осъзнаване

Източник: overview-effect.earth

(2022) Институтът за преглед

Има повече за бледосинята точка, отколкото знаем.

Източник: overviewinstitute.org

Следният философски документ предоставя повече прозрения:

(2020) Създаване на посланици на планетата Земя: Обзорният ефект 🧐 на астронавта

Източник: philpapers.org (книга по философия)

Отпечатано на 16 декември 2024 г.

Дебат за ГМО

Критичен поглед върху евгениката

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.